

ANH LÍNH BẢO VỆ TỰ DO TỔ ĐÌNH ĐÀI

LỜI NÓI ĐẦU

Sau Thế chiến thứ Hai, nhân dân Việt Nam đồng lòng đứng lên đánh đuổi thực dân Pháp để giành Độc lập... Cuộc chiến tranh tương tàn, kéo dài 9 năm gian khổ... Một số Bà con yêu nước, và Trí thức bị mê hoặc... chưa phân biệt ai bạn, ai thù.

Hiệp định Geneve, 1954, Việt nam chia cắt, lấy sông BẾN HẢI làm ranh giới. Miền Nam là vùng đất tự do, do Tổng-thống Ngô đình Diệm lãnh đạo, được củng-cố và xây dựng...

1956, Miền Bắc bắt đầu gây chiến, xâm chiếm Miền Nam. Quân đội VNCH đã đủ sức đánh trả... bảo vệ an ninh Bốn Vùng Chiến thuật.

Chiến dịch ĐỒ-XÁ, 1964, quân ta phá tan Mật khu bất khả xâm phạm của địch, đã chứng tỏ sự phát triển nhanh chóng và hùng mạnh của QLVNCH với tinh thần dũng cảm, yêu nước, yêu tự do của nhân dân miền Nam.

1965, Đồng minh trực tiếp tham gia, hỗ trợ, đứng đầu là Quân đội Hoa-kỳ, Úc, Nam hàn, Thái lan, Phi luật tân v. v... Miền Nam trở thành Tiền đồn của Thế-giới TỰ DO.
Liên-xô, Trung cộng cũng ồ ạt viện trợ cho miền Bắc... Cuộc chiến ý thức hệ giữa hai Phe xảy ra ác liệt...

Tết MẬU-THÂN, địch đã vi phạm ngừng bắn, Quân-lực VNCH đã anh dũng đánh tan sức tấn công mạnh mẽ của phe địch khắp 4 vùng chiến thuật và đã tái chiếm thành phố Huế...

Mùa HÈ ĐỎ LỬA 1972... địch tập trung tấn công vào 3 trọng điểm :Quảng trị, Kontum, Bình long... Mặc dầu với sự viện trợ tối đa về vũ khí tối tân của Liên-xô, Trung cộng, quân ta đã anh dũng tái chiếm Cố-thành Quảng trị, giữ vững Bình long và Kontum không để một tấc đất lọt vào tay địch.

HIỆP ĐỊNH PARIS, 1973, đánh dấu một bước ngoặt mới, Đồng minh không còn trực tiếp tham chiến, Việt Nam phải đương đầu phe Cộng sản toàn Thế-giới.

Đến tháng TƯ ĐEN, 1975, Đồng minh phản bội, Đại tướng Dương văn Minh đầu hàng... Như một tiếng sét ngang tai, nổi nhục mắt nước... Với truyền thống bất khuất của dân tộc, với chí khí anh hùng, quyết lòng bảo vệ chính nghĩa và tự-do. Năm TƯỞNG đã Tự vận. Theo gương cao quý ấy, hàng trăm binh-sĩ cấp TÁ, ÚY, Hạ sĩ quan và Chiến sĩ cũng đã tự hủy

thân mình, không chịu để rơi vào tay giặc. Thật là một hình ảnh hào hùng, vĩ đại mà trên thế giới chưa có một dân tộc nào đã làm như vậy!

Số anh em còn lại chịu cảnh tù đày, khổ ải... nơi rừng sâu nước độc... và cuối cùng là cuộc sống ly hương!

Tập thơ này không bàn đến cuộc chiến, không bàn về cuộc chiến, cũng không ghi lại các trận đánh. Mục đích duy nhất, **vinh danh khen tặng lòng yêu nước, yêu tự do của Anh Chị Em Việt Nam các cấp trong QLVNCH**. Họ đã anh dũng hy sinh cả một đời trai trẻ. Bỏ dở việc học hành, người yêu. Xa gia đình, cha mẹ, vợ con dấn thân vào cuộc chiến đấu gian khổ, máu lửa để bảo vệ quê hương thân yêu. Ở hậu phương, các bà mẹ, người vợ, người yêu ngày đêm lo lắng, khích lệ... mỗi mòn chờ đợi ngày chiến thắng vinh quang, đem lại tự do, hạnh phúc cho miền Nam.

Nén hương lòng, vô cùng thương nhớ và biết ơn hơn 260.000 Anh hùng Nghĩa sĩ các cấp đã nằm xuống trên mảnh Việt Nam yêu dấu, để chúng tôi được sống đến ngày hôm nay.

Cầu chúc các Thương phế binh, các bà Mẹ, các Quả phụ, Cô nhi... Xin Trời ban phước, sức mạnh để vượt qua mọi khó khăn gian khổ. Hy vọng một tương lai sáng lạng.
Cầu cho đất Mẹ sớm được tự do và hạnh phúc.
Thành kính, Đa-tạ.

IOWA cuối năm 2008
TỔ ĐÌNH ĐÀI

26. TÌNH NỒNG

Thân tặng THẮNG, S. V. Sĩ quan ĐÀ LẠT

Ngày Chủ Nhật, ngày của Chúa,
Vạn vật vui mừng, ánh sáng hò reo.
Hồ Than Thở sóng nước trong veo,
Rừng thông thay áo, hướng theo tình nồng!

Sương rơi lạnh lạnh, nhưng ấm trong lòng,
Mây trời biêng biếc, bồng bồng mộng mơ!
Bồng lai tiên cảnh, lan nở, nhạc, thơ,
Dòng sông ân ái, ngăn ngở sóng tình

Nắng buồn xõa tóc, mây gió lặng thình,
Để em trống vắng, một mình nhớ thương!
Chơi vui như xác không hồn,
Xót nàng sơn nữ, bi tình bỏ rơi!

Nhìn về Quân trường, đếm lá sầu rơi,
Nhớ ai, ai nhớ, lệ rơi vỡ vàng!
Hỡi bạn tình, anh lính trẻ Sĩ-quan,
Vai mang non nước, xót thương lệ buồn!

Ngày Chủ Nhật tới, ôi dài vô cùng,
Nỗi niềm thương nhớ vãi cùng trời mây!
Chiều thu lá rụng, sương dày,
Mơ màng mộng寐, héo gầy chờ trông!

27. LÀM TÌNH VỚI... XÁC BẠN!!

(Trường nhì Ngân, SĐ 2 Bộ binh)

Mừng quá, được phép về thăm em
Chiều thu bàng bạc, vai mềm lá rơi.
Khói lam chiều, vách lá chơi vui ,
Hoa cau rụng trắng... vui cười đón anh,
Hỡi em ấm áp, môi anh tê rần!
Vòng tay ân ái lằng lằng mộng vàng!
Hai bốn giờ phép, Thiên đàng là đây!

Ầm ầm súng nổ, soi sáng trời mây...
Giật mình chơi với! rơi mình hố sâu...
CHỢT TÍNH ra, nhớ lại đuôi đầu...
Đang cùng bạn, đối đầu địch quân...
Quyết lòng tử thủ đến cùng...
Thời gian mòn mỏi... THÌNH LÌNH ngủ mê...

Chao ôi, xác bạn cứng đờ...!!!
Ta ôm XÁC BẠN... mộng về người yêu!
Vừa hoàn hồn, cảnh vật tiêu điều!
Chiến trường kinh hãi... quá nhiều đắng cay!!

Vàng hồng ló dạng non đoài!
Chiếc thân đối lạnh... lạc loài bơ vơ!
VAI CỒNG bạn... thất thế bơ phờ!
Tìm về đồng đội... ngăn ngở nắng vàng!

28. HÒN NGỌC VIỄN ĐÔNG

Mậu thân 1968

Hòn ngọc biển Đông, mơ màng trong giấc ngủ,
Mừng SÀI THÀNH hưởng lộc mùa XUÂN
"Vi phạm ngừng bắn" pháo hết nổ đi đùng,
Làm MẸ thức giấc, mai vàng rụng rơi...

Được tin: CON MẸ, CỘP BIỂN khắp nơi,
Mỹ Tho, Cai Lậy nghe lời Mẹ than!
Kinh ngư, Sói biển từ ở Bồng Sơn,
Không về hậu cứ, một lòng tham gia!

Đau lòng thân ngọc, bợn chút trầy da,
Nhiều nơi thân Mẹ, yêu ma quấy rầy!
Lòng trung hiếu có dịp ra tay
Đánh tan rắn rít, xa bay kinh hồn!

Khu Thiết giáp làm Mẹ đau lòng
Gia đình Tr/t. Tuần máu hồng lảng lai!
Tội tình gì, em bé mới lên HAI
Đầu lia xa cổ... bi ai não nùng!

Chùa Ân quang cũng bị hành hung,
Ô nhiễm tử khí, chạnh lòng Thần linh!
Cọp con mừng rỡ, sắp gặp vợ đẹp con xinh...
Chịu ngàn thu yên giấc, đau lòng Hỡi ơi!

Càng khổ đau, lòng căm hận sục sôi...
ÁNH SÁNG Mẹ quét... bầu trời sáng trong.
Sài gòn pháo nổ, bánh tét, mai vàng...
Tiễn đưa CỘP BIỂN lên đường về TRUNG!

29. KỶ ĐÀI VÂN LÂU

Tái chiếm HUẾ Mậu thân
(Phỏng theo bài Trung tá Nguyễn văn Phán)

Đoàn Quái điều từ giã Sài Gòn,
Phố Mẹ tạm ổn, ngón ngang đau buồn!
Xuyên trời mây, theo dọc Trường sơn,
Bầu trời xứ Huế hải hùng đau thương!

Bà con Huế, như xác không hồn,
Sông Hương, núi Ngự bàng hoàng ngẩn ngơ!
Kỳ đài cờ đỏ, kiêu ngạo lẳng lơ...
Bầu trời xám ngắt, xác xơ tiêu điều!

Xuân buồn, mưa Huế, gió lạnh đìu hiu!
Khung trời kỷ niệm, chịu nhiều đắng cay!
20 ngày, quần quật, thử thách so tài...
Đại bàng sải cánh, lòng đau như bào!

Nhìn Kỳ đài, ôi chua xót biết bao!
Con đường tử lộ, xác người ngón ngang!
Thương bè bạn, Pháo Đỏ lốt đường!
Tiến về cửa Sập, như quàng vòng hoa!

Càng đau khổ, tuổi trẻ xông pha!
Say men chiến thắng, đài sen nở dần.
Đài Vân lâu phơi phơi nhụy vàng!
Pháo bông chiến thắng, máu hồng bạn thân!

Bầu trời trở lại tươi sáng trong ngân...
Hồn thiên sông núi, gió trắng ngậm ngùi!
Bao anh hùng trai trẻ, vì nước quên đời!
Bà con xứ Huế, diệu vơi đau buồn!

(Quá vui mừng trong chiến thắng, Hạ sĩ Hanh, lấy trái
Hỏa châu đập mạnh để bắn pháo bông lên trời ăn
mừng chiến trận... Trong lúc quá say sưa... Hạnh
xoay ngược pháo bông vào mình. Pháo nổ xuyên
bụng và Hạnh vẫn tươi cười! Em không sao đâu Đại
úy! Rồi Hanh từ từ ngã gục!!!. Thật là một hình ảnh
hào hùng, tôi không bao giờ quên được! Lúc đến
Huế, Tiểu đoàn tôi quân số 170, nay chỉ còn 67)

33. MẸ ƠI, CON ĐÃ VỀ

Phỏng theo MX Nguyễn văn Phán

Huế ơi, con đã về,
Quê mình tan nát, xác xơ tiêu điều!
Đông ba, Gia hội tường ngả cột xiêu,
Trường tiền gãy nhíp, dập điều đạn bom!

Tránh lưới thù, len lỏi tìm đường,
Ngang qua phố cũ, bà con đón mừng!
Gặp con, Mẹ lại khóc ròng!
Ôm hôn Mẹ, mà lòng xót xang!

Đạn thù gào thét rầm vang,
Tiến lên một bước, ngập tràn lệ rơi!
Bao trái tim trai trẻ, thương nước yêu đời. .
Ngàn thu vĩnh viễn, Huế ơi đau buồn!

Huế buồn, máu lửa lứt xông
Khung trời Kỷ niệm, nay còn đạn bom!
Đường về Kỳ đài, máu lệ tuôn dòng,
Thây bạn chồng chết, lốt đường tiến lên!

Các ĐƠN VỊ BẠN đồng loạt tiến lên,
CỜ VÀNG ngạo nghễ phát trên kỳ đài...
Bầu trời xứ HUẾ thơ mộng, Bông lai...
Mùa XUÂN trở lại, trong veo ý đời!

(Tết Mậu thân, V. C đã vi phạm ngừng bắn, chiến
tranh xảy ra khắp 4 vùng Chiến thuật, quân ta đã
chiến thắng khắp nơi và anh dũng tái chiếm thành
phố Huế. Quân thù đã bị suy yếu.)

34. XUÂN NÀY... (P. L. 1969)

(Tặng T. S. Nhân, S, Đ. 2 Bộ binh)

Mùa XUÂN, anh lính xa nhà,
Núi rừng tím nụ, hương hoa bỗng bênh.
Đèo cao ,dốc đá chênh vênh,
Bước chân xào xạc dưới làn sương sa!
Gối đầu bản súng, nở hoa,
Đọc vần thơ cũ, nở hoa trong lòng!
Khung xưa, mờ mịt sâu đong,
Nụ buồn theo gió, véo von xa vờ!
Xa nhau đã mấy xuân rồi,
Gót chân chinh chiến, ngậm ngùi xót xa
Hình xưa cổ gắng xóa nhòa
Sợ e khổ lụy, đời hoa chóng tàn!
Xuân này Tạo hóa đã đoan,
Tiếng tơ rạo rức, khó lòng phơi pha!
Tóc em buông xõa rừng hoa,
Mắt em ngọt lịm sương sa vai mềm!
Nhạc rừng thánh thót dịu êm,
Gió rừng tươi mát lụa mềm trải quanh.
Ông Tơ, bà Nguyệt giăng màn,
Để cho hai trẻ trở thành lứa đôi!
Em ơi, trời định xong rồi,
Hẹn mùa Xuân tới, anh về với em!
Âm ầm đồi núi chênh vênh. .
Long trời, lở đất... bóng em đáng mờ...

36. KHÚC NHẠC HÀO HÙNG

Bên giòng sông MEKONG (1/1971)

(Phỏng theo MX Đại tá Phạm văn Chung)

Dòng sông Mêkong xuôi về Châu Đốc,
Vùng đất phù sa trĩu nặng tình người.
Đoàn tàu tiếp tế từ biển khơi,
Mang theo sự sống, giúp người Nam Vang.

Địch quân phục kích chặn đường
Lòng trời phẫn nộ, một phen hải hùng!
Đánh úp vào địch từ phía sau lưng
Tiểu đoàn Ó biển, Cọp Rừng ra tay

Thiếu tá Phán tiếng hét men say,
Tiếng vang Đại bác, thơm màu rượu ngon.
Giọng "Liêu trai", súng nổ nhịp kèn,
Tiếng máy bay gầm thét, điệu đờn lướt xông.

Thiếu Tá BA réo rắt giọng kèn,
Gốc T. S. Q., giọng HUẾ nghĩa ân giống nòi.
Hết xung phong vang dậy trong ngoài,
Long trời, lở đất... địch 200 người bỏ thân.

VIỆT MIỀN tình nghĩa song toàn,
Bà con xa, sao bằng hàng xóm gần cứu nhau.
Trời trong, mây trắng, vùng đất mỡ màu,
Tình người man mác, còi tàu hú vang!

(TSQ: Thiếu sinh quân Thiếu tá Phán, có giọng hát
Khàn khàn, liều trai, hấp dẫn.
Kết quả trận đánh; Ta chết và bị thương 30. Địch :
bỏ xác tại trận trên 200, bắt sống 20. Ta thu: 2 Đại
liên 12,7. 3 Đại bác 57ly. 2 Đại bác 75 ly...)

35. SÀU RIÊNG

TĐ 7, TQLC Hành quân sang Cambodia
(Phỏng theo MX Nguyễn Khắc Tinh 1971)

NHA TRANG ơi, khung trời thơ mộng,
Bãi cát dài, trong trắng lòng em.
Tiếng sóng gào, liễu rủ vai mềm,
Anh đang hiu quạnh, có em thì thắm!

Vĩnh Long buồn, trăng gió mênh mông,
Tình xưa sao xuyên, tơ lòng hôm nao!
Em bảo rằng, tình ta như đã được trao,
Hoàn thành nghĩa vụ, nôn nao em chờ!

Súng đạn vô tình chia cắt mộng mơ,
Cambodia máu đỏ, duyên tơ phũ phàng!
Gặp lại em, trong cánh trái ngang,
Trái tim trong trắng sưởi hồn cho nhau!

Chiếc xe lăn, e ấp chuyện TRẦU CAU,
Tình em điệu vợ, oằn sâu tâm hồn!
Anh không dám "lộng giả thành chơn"
Để lại sau BẾN VẮNG, xuôi thuyền miền xa!

Giờ đây đơn chiếc, xa cách quê nhà,
ĐỪNG trách anh bội bạc, xót xa lệ buồn!
Cầu cho ngày tháng lãng quên,
Hồn anh vẫn ở bên em hằng ngày!

Cõi đời sao quá đen bạc, đắng cay,
Biết AI hiểu RÕ sầu này chứa chan!
Tật nguyên, XA lính, rồi lại MẤT em. .
Bơ vơ, lạc lõng ngày đêm u buồn!

37. TÌNH BẠN LÁNG GIỀNG

Vùng đất Miên, mùa hè nắng ráo,
Nước Biển Hồ nhớ bạn Cửu Long.
Hạ Lào ơi, con lộ 9 phũ phàng,
Rừng sâu nước độc... ngỡ ngàng bạn ơi!

Ngược Cửu Long được bạn đón mời,
Chị ngã em nâng, tình người chờ che.
Trời Hạ Lào khí hậu khát khe,
Mưa rừng, vắt núi không dè mà đau.

Trời VIỆT MIÊN mây trắng một màu,
Lòng trời ý nước, trước sau vẹn toàn.
Chephon núi trở, đồi ngăn,
Khe Sanh, Koroc khó khăn bốn bề!

Giòng Cửu Long lúc chảy, lúc về,
Ba quân phần khởi, bốn bề thênh thang.
Rừng Lào gai góc, hiểm độc phũ phàng,
Có thắng, có bại viết trang sử đời.

Ba chúng ta như ông Táo đội nôi. .
Cơm canh chưa chín, dòng đời ngăn ngại.
Trường sơn, Cửu Long ngăn lệ chưa mờ,
Đàn con thất lạc... bốn bờ Đại dương!

38. HỒN EM MÃI THEO ANH

(Kính tặng Anh-hùng, Tử-sĩ đã Hy-sinh
Trong cuộc Hành-quân Lam-sơn 719)

Anh ơi, anh ở nơi đâu,
Hạ Lào khe khắc, cho em theo cùng.
Lương khô thơm, má ửng hồng,
Lửa tình sưởi ấm, mặt nồng sương khuya.
Tình ta như ánh sao trời,
Khe Sanh, Coroc, không rời nửa ly.
Đôi ta là mảnh tình si,
Đèo cao, dốc thẳm, thăm thì bên nhau!
Anh đi trước, em theo sau,
Như hình với bóng, ôm nhau cười dòn.
Tay ôm súng, hát véo von
Ba lô nhẹ nhõm, vàng trăng nhét vào.
Chephon, khói lửa, binh đao,
Tiến quân, ta lại hát bài "tình ca"
Nhạc rừng róc rách giao hòa,
Trăm trận trăm thắng, khúc ca yêu đời!
Nước non, non nước không đời,
Đôi ta là một, bến đời yêu thương!
Dù cho gian khổ phong sương,
Tim yêu ngây ngất, trên đường tự do!
Kề vai, anh hát em hò
Thiên đàng, hạ giới, núi đèo ngàn vang.
Hồn vui theo ánh mây ngàn
Trường sơn ngạo nghễ, Đại dương chung nhà.

(Trong trận Hạ Lào, tưởng nhớ TĐT LÊ Huấn SĐ 1
Bộ binh, đã Tự sát khi bị quân địch bao vây, Pháo đội
trưởng, nhảy dù Nguyễn văn Lương, Pháo đội
trưởng Nguyễn văn Dương và nhiều Anh em S. Q. ,
Binh sĩ đã dũng cảm hy sinh, bỏ thân nơi chiến
trường... Vô cùng thương tiếc và biết ơn...)

39. CHIẾN ĐẤU VỚI NIỀM TIN

Trận ĐÔNG HÀ 1972
(Phỏng theo MX Giang văn Nhân)

Chúng tôi từ NAM ra tiếp viện,
Khí phách oai hùng, SÓI BIỂN lừng danh!
Buổi tiễn đưa bịn rịn quân hành,
Hậu phương, tiền tuyến lệ rưng ngậm ngùi!

Bầu trời xanh thẳm, chạy dọc Trường sơn,
Giòng sông Mỹ Chánh, lệ lòng miền TRUNG .
Đông Hà tan nát, dân chúng hãi hùng,
Đạn bom, khói lửa bao trùm trời mây!

SUỐI NGƯỜI di tản hồi hải xa bay,
Kẻ bồng, người dắt thân gầy héo hon!
Hương về nam, tìm sự sống còn
Mùa XUÂN thê thảm, ai làm đắng cay!

Đêm về lưới cá lửa bao vây,
Đạn 130 vang dội, lung lay sao trời!
Nga xô, Trung cộng, miền Bắc ảo vờ,
Trái tim CHẤN CHÍNH, tuyệt vời quân ta!

Qua cả tuần đối địch yêu ma,
Hồn Thiêng Sông Núi rền ca vang trời
Đông hà ơi, cánh chim sắt bị rơi,
Bao bạn nằm xuống, nung sôi lửa hờn.

BẢO VỆ quê hương, khí phách ngang tàn ,
Đoàn quân SÓI BIỂN trợ gan anh hùng!

40. TỰ HUY THÂN

Tưởng nhớ TH/Ư MINH và các Chiến sĩ
hy sinh ở trận BA-LÔNG.
(Phỏng theo MX Đoàn Văn Tịnh)

Suối BA LÔNG chảy theo chân núi,
Áo dài Mẹ xuôi về Cửa Việt, biển Đông.
Đồi nghiêng nghiêng, ong vò vẽ rừng,
Thấy hoa thắm nhụy, quyết lòng muốn ăn...

Hoa MÃNH HỔ, trong trắng mặn nồng,
Đã bị thương tích, khó lòng vượt qua!
Sợ Vĩ minh, bè bạn CHỊU cảnh xót xa,
Nên đành TỰ SÁT, máu hòa giòng sông!

Động lòng thương xót đến cao xanh,
Thổi luồng gió mạnh, quét tan bọn tôi!
Bệnh bông tóc Mẹ theo ánh mây trời
Dấu xác mảnh hổ vào nơi an toàn.

Rừng xanh đất đỏ dàu dất hồn oan,
Gió LÃO heo hắt, nắng vàng buồn thiu!
Qua hết giòng sông trời đã xế chiều,
BA LÔNG ơi, sương xuống hát hiu u buồn!

ĐỘNG CHÓ, cảnh vật mờ ảo về đêm,
Đá cũng rơi lệ, khó quên tình người!
Côn trùng rỉ rả than khóc ngậm ngùi,
Đau lòng đất Mẹ, bồi hồi gió trắng!

41. HỒN THƠ LÍNH CHIẾN

Tưởng nhớ BẦY GÀ và Anh em đã hy sinh
Trận ĐỘNG TOÁN, mùa Hè đỏ lửa, Quảng
Trị. (Phỏng theo MX Trần Ngọc Nam)

Mùa Hè đỏ lửa rực trời,
Ho dám thách đố, loài người to gan!
Núi rừng Quảng trị, ác mộng kinh hoàng,
Chìm trong máu lửa, thét vang hào hùng!

Ôi cái tên ÁI TỬ, sao quá phũ phàng,
LỬA về ĐỘNG TOÁN hiên ngang trùng trùng!
Nơi đây CỘP BIỂN tạm dừng chân,
Giữa hai đồi TRỌC, song sanh đang chờ.

Sau bao ngày, sóng vỗ vào bờ,
Hết vang chiến thắng, dưới cờ tự do!
Người Nam bản chất trung thực, thật thà,
Giòng Cửu Long bồi đắp phù sa xanh ngàn!

Với quân thù khí phách hiên ngang,
Với anh em bè bạn, tâm hồn thanh cao!
Lời THƠ, ý NHẠC, hơi thở trắng sao
BẦY GÀ ơi Hỡi, làm sao ta quên NGƯỜI!

“MÃ HỔ, KINH NGƯ TUNG HOÀNH NÚI
THỦY QUÂN LỰC CHIẾN, NGANG ĐỌC SÔNG HỒ”
Ôi, tâm hồn NGƯỜI tuyệt diệu làm sao!
Lời NGƯỜI còn đó, xiết bao nhiêu tình!

Đã lâu rồi vắng vắng trong tim
Nhớ thương bè bạn trong tình ĐỆ HUYNH
Quảng trị ơi, vùng đất Thần linh,
Hồn thơ TRONG TRẮNG, ươm tình núi sông!

42. HOA TRẮNG NHỎ

Chiến trận BARBARA 1972
(Phỏng theo MX Đoàn văn Tịnh)

Giữa trời súng nổ đạn rơi,
Nancy cuối mặt, liếc cười Barbara...
Mịt mù khói lửa xông pha,
Trâu điên, Mãnh hổ thiết tha bạn vàng.
Cả tuần, gói đất, trời mền
Bạn cùng trắng gió, xác thân hao gầy!
Mơ màng, bản súng cầm tay,
Thấy “hoa trắng nhỏ” nhụy đầy hương thơm!
Như ong thấy mật ứa thềm,
Nhìn hoa chưa rõ, âm âm rền vang!
Tĩnh ra cát bụi ngập tràn,
Lá xanh rơi rụng, nát tan hải hùng!
Đêm về chờ lệnh giao tranh,
“Em ơi, nhớ quá,” tình thương đong đầy!
Thuộc bài chưa? Gà gật ngủ say...
Lang thang nhìn gió, nhìn mây u buồn!
Phượng vĩ rủ rả sầu tuôn,
Có ai tâm sự, nỗi niềm đổi trao!
Mắt em như ánh trời sao,
Hồn anh man mác, xiết bao tơ tình!
Trông ngày mây gió lặng yên,
Hoa Barbara CHIẾN THẮNG đem về tặng em!
Cầu cho mưa dịu, gió êm...
Tình yêu đôi lứa, pháo hồng xe hoa!

43. HÌNH ẢNH ANH HÙNG

Trận ĐỒNG HÀ, PEDRO
(Phỏng theo MX Mai văn Tấn)

Nhớ lời Đại Úy Ripley ghi nhận,
Hình ảnh can trường SÓI BIỂN thân thương.
7 lần bị thương, không rời bỏ chiến trường,
Hơi tàn sức yếu, điều bạn về nơi an toàn!

Máu hồng hai cạp biển, anh dũng hiên ngang,
Viết trang chiến thắng về vang Đồng Hà!
Đồng sanh, đồng tử, bản anh hùng ca,
Lịch sử oanh liệt Đồng Hà, Pedro!

Ngọn cờ NGHĨA KHÍ phát cao,
Kontum, An Lộc ào ào xông lên!
Uy danh “LÍNH NƯỚC ĐÁNH BỘ” vang rền,
Quân thù khiếp sợ MIỀN NAM anh hùng!

Bật miệng kẻ phản chiến phía Đồng minh,
Thế giới thấy rõ SỰ TÌNH dân ta!
Đồng hóa chiến tranh đã được đề ra
Ngọn cờ CHÍNH NGHĨA chói lòa bốn phương!

44. ĐẠI BÀNG CỦA LÒNG EM

(Phỏng theo MX Trần Vệ)

Chim sắt lao mình lên khoảng trống,
Tôi rùng mình, cảm thấy chơi vơi!
Nhiệm vụ chiến trường, lửa bỏng dầu sôi,
Ngày mai ai biết, có trời đất hay!

Nhìn xuống đất, trải thảm một màu,
Màu xanh đất Mẹ đan tay nặng trĩu!
Con lộ dài, hai dáng nhỏ chút chiu,
Hậu phương, Tiền tuyến dập dìu thiết tha!

Bỗng nghe trong máy có giọng đàn bà,
“Chúc anh chiến thắng, vòng hoa em chờ”
Bên sông núi trong mơ,
Giọng em Tố Nguyệt khi chào chia tay!

Giọng em sắt ngọt, tên bay,
Môi em hoa nở, men say chiến trường!
Bóng hình em, ánh sáng dẫn đường,
Đi anh xông xáo chiến trường đạn bom!

Đời trai chinh chiến, chẳng ngại gió mưa,
Thấy hoa, thấy bướm, giao mùa trăng thanh!
Em là suối mát, sóng lúa trong lành,
Cờ hoa chiến thắng, đón anh quay về.

Tim rộn ràng như thác nước vỡ bờ,
Úp lên đầu địch, theo lời em mong.
Say men chiến thắng, SỨC MẠNH thần đồng
Đốt tan quân địch, pháo hồng rền vang...

45. NỖI LÒNG

Thăm CHÔNG nơi trận tuyến
(Phỏng theo MX Ngô văn Định)

Chiếc 130 như kho dụng cụ,
Em bàng hoàng lạc lõng bơ vơ!
Ôm con hồi hộp đợi chờ
Động cơ vang dội, ngẩn ngơ cúi đầu!
Khung trời tuyết trắng phau phau,
Bên sông sóng lượn, gió mây găm giữ!
Dặn lòng dù có thực hư,
Gặp anh KHÔNG khóc, CHỈ cười mà thôi!
Đồng Hà, phố thị chơi vơi,
Kẻ mua, người bán, biết đời về đâu!
Súng đạn VÔ TÌNH, nào hay!
Thăm anh em biết, LẦN NÀY mà thôi!
Gặp nhau chưa nói hết lời,
Nụ cười chưa có, bồi hồi lo âu!
Đất ru ngủ, dưới hầm sâu,
Thấy cánh VẬT VÃ, nổi sầu không nguôi!
Quảng trị ơi, hiểu lòng tôi,
Giã từ, gửi lại một TRỜI nhớ thương!
Bước đi sầu héo đoạn trường...
Sài Gòn, XUÂN LỘC lệ vương tháng ngày

46. THỦY THÀNH MỸ CHÁNH

(Phỏng theo MX Vương hồng Anh)

BẾN HẢI, lệ buồn, giòng sông chia cắt,
MỸ CHÁNH lừng danh, thành thủy cản ngăn!
Bao lần đánh tan thế lực hung hăng...
Ngọn cờ CHÍNH NGHĨA miền Nam anh hùng!

“ĐÊM SỐNG CÒN” vang dội núi sông,
Dù đang thế yếu, quyết không sờn lòng!
“Rồng phun lửa” soi sáng trời Nam,
Phá tan khí giới TỐI TẤN bọn tôi!

Lòng yêu nước, nổi nước sục sôi,
Yên lòng lãnh đạo, tô bồi tình thân!
Sức mạnh, sau Thế giới 2 chiến tranh,
Nâng cao sức mạnh oai hùng quân ta!

Sông Mỹ Chánh, NƯỚC đã thành SẮT ĐÁ
“Lộ kinh hoàng” THẦN NGÃ xây thành!
Nung sôi lòng CỘP BIỂN nghĩa khí hùng anh,
Quân thù khiếp đảm, cắm đầu rút lui...

Mỹ Chánh ơi, lịch sử ghi rõ tên NGƯỜI
MÁU XƯƠNG chiến sĩ tô bồi núi sông!
Mở đường TÁI CHIẾM CỎ THÀNH. .
Paris hoảng hốt, CỜ VÀNG bay cao!

47. LỜI MẸ

Nhạc mẫu Đ/ư Nguyễn văn Ba
(Phỏng theo MX Nguyễn thi Huy Lễ)

Ba ơi, CỘP BIỂN tí hon,
Cùng BÈ BẠN gót chân bốn VÙNG!
Cổ hoang, khiếp đảm hải hùng
Đồng xanh, trái ngọt ấm lòng trời mây!

Phước lành soi sáng cỏ cây,
CHẾT là cõi SỐNG ngất ngây tinh nồng!
Bồng lai BẾ ÁI mệnh mong
Không còn thù hận, ưu phiền đắng cay!

Đem VỢ con theo, hưởng ơn dày,
Đánh thức nhân loại ngủ say THỦ HẸN.
Vành KHẮN TANG, con NHỎ sống còn,
Như tia ánh sáng RỌI lòng thế nhân!

Đời Mẹ như gió như trăng,
Giúp cháu khôn lớn, chọn đường mà đi!
Trần gian khúc nhạc sầu bi
PHƯỚC HỌA ai tường, trời biết ngày mai!

Thương BẠN CON ánh sáng tương lai,
TRÁI TIM NHÂN NGHĨA, bị trần ai đọa đày!
Me luôn khăn vải đêm ngày,
HỒN me, sưởi ấm, vỗ về các con!

(Đại úy BA hy sinh ở chiến trường Quảng trị, một thời gian sau mới tìm được xác. Vợ đưa xác chồng đến Nghĩa trang lại trùng mình bỏ thân. Buổi tiễn đưa cuối cùng cho con gái và rể chỉ còn có Mẹ già và các cháu còn nhỏ!!!)

48. CHIẾN THẮNG BỜ TÌNH THƯƠNG

Trận TRIỆU PHONG, đánh vào giữa
lòng địch 1972
(Phỏng theo MX Ngô xuân Định)

TRIỆU PHONG đã rơi vào tay giặc,
Quê hương, vị Tướng địch lừng danh!
Yết hầu của địch, mạnh gấp ta mười lần,
Vớ lòng yêu nước, rạng danh anh tài!

QUÁI ĐIỀU lên đường, quyết một không hai,
Kính kha ra trận, đố ai sánh cùng!
Vớ cấp trên, hết dạ phục tùng
Niềm TIN CHIẾN THẮNG, trống kèn trong tim!

Đàn HỒ con đổ giữa chiến trường,
Bị vây tứ phía, tưởng chừng bó thân!
Lòng TRUNG HIẾU vùng vẫy, hiên ngang,
Biển BẠI thành THẮNG, vết dầu loang tử tử!

TÌNH THƯƠNG NGƯỜI vượt cõi thực hư,
Biển Nữ du kích địch, hiền từ thân thương!
Giúp ta tìm hiểu kế hoạch đối phương,
Tiết kiệm xương máu, viết trang oai hùng!

Vĩnh Định, Thạch Hãn sông Me trong xanh,
Nguồn sống của ĐỊCH, nay thành bên TA!
Bè bạn hỗ trợ, ngọn lửa thiêu đốt yêu ma
Tình thương chiến thắng, khúc ca khải hoàn!!!

49. HẬU PHƯƠNG TIỀN TUYẾN

(Kính tặng Gia đình Binh sĩ QĐ4)

Ở hậu phương, em nửa tỉnh nửa mơ,
Bầu trời mưa gió, xác xơ xóm làng.
Cây Đa trụ cột chống đỡ hiên ngang,
Gia đình êm ấm, vô vàn biết ơn!

Hỡi ôi, tiếng súng nổ vang rền,
Chiến trường sôi động, máu xương hải hùng!!!
Khổ đau, ruột đứt gan bầm,
Mẹ già thút thít, lệ vương thân gầy!

Phương trời xa, tiền tuyến đấng cay,
Âm thanh chát chúa, trời mây nghẹn ngào!
Hỏa châu sáng quắc như búa như dao,
Tim em đau nhói, nơi nào Hỡi anh!

Phận làm trai giữa lúc chiến chinh
Tình nhà nợ nước, hiển mình núi sông!
Mẹ già, con thơ, vợ đại đồng lòng,
Đang ôm bản súng, cùng anh bám cò.

Hậu phương, tiền tuyến chung một con đò,
Kẻ chèo, người chống, hét hò với anh!
Xóm thôn hồ hởi, chiến thắng lừng danh,
Rạng danh con cháu LẠC HỒNG trời Nam!